

64. ОУ „ЦАР СИМЕОН ВЕЛИКИ“, СОФИЯ, брой 17., 03.03.2026 г.

3-ти Март

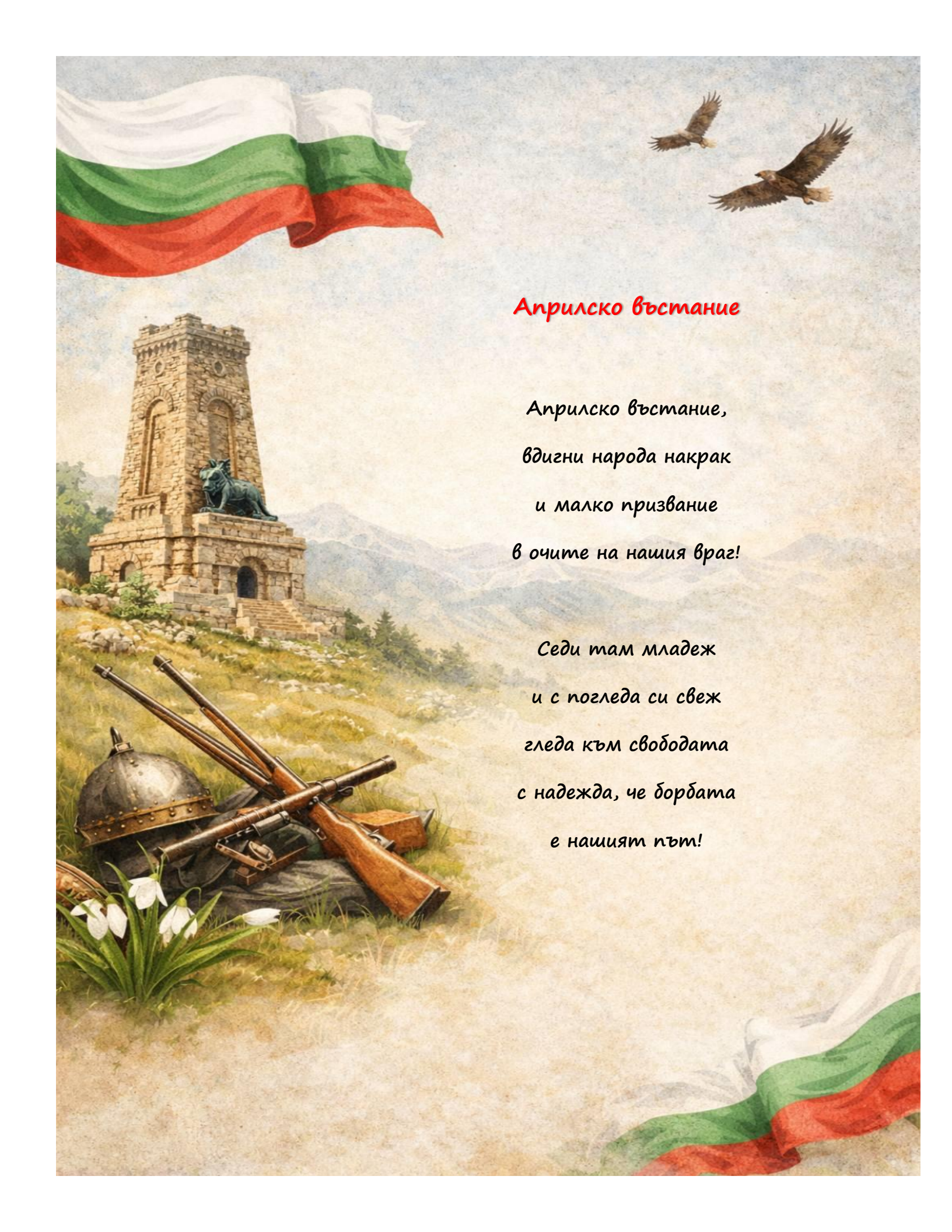
Аматьори в литературата

Трети март е повече от дата в календара – това е денят, в който си припомняме цената на свободата и силата на българския дух. На този ден отдаваме почит на героите, които с вяра и саможертва проправят пътя към независима България. Нека паметта за тях ни обединява и ни напомня, че свободата е отговорност, която носим всеки ден.

По този повод Микаела Колева от 4. „а“ клас е подготвила поздрав към всички нас – за да се гордеем, помним и ценим!

От редактора

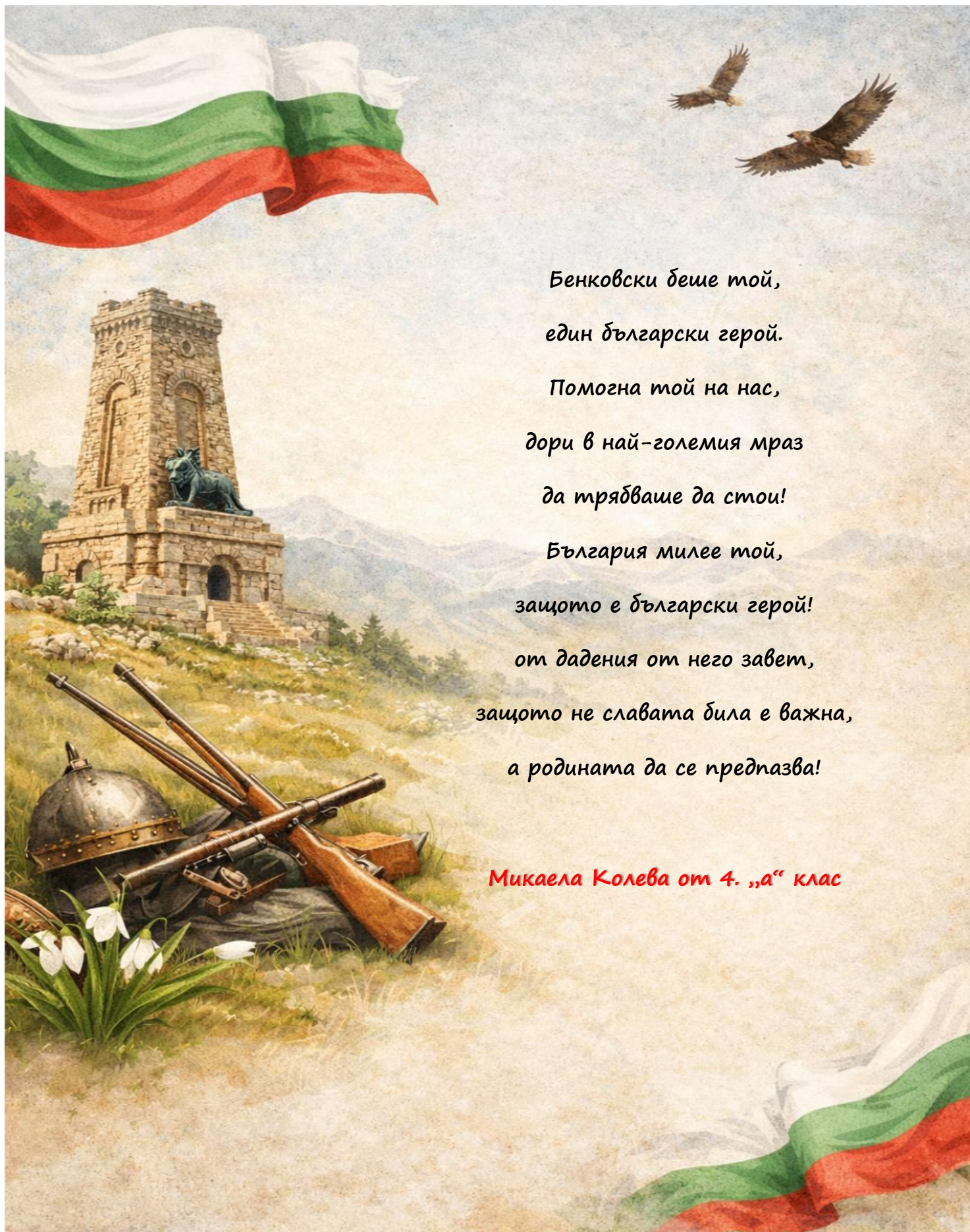

Априлско въстание

Априлско въстание,
вдигни народа накрак
и малко призвание
в очите на нашия враг!

Седи там младеж
и с погледа си свеж
гледа към свободата
с надежда, че борбата
е нашият път!

Бенковски беше той,
един български герой.
Помогна той на нас,
дори в най-големия мраз
да трябваше да стои!
България милее той,
защото е български герой!
от дадения от него завет,
защото не славата била е важна,
а родината да се предпазва!

Микаела Колева от 4. „а“ клас

Война за мир

*В септемврийски ден студен
топлина обгърна душата в плен
на всеки войник и патриот,
всеки пазеше своя живот и народ.*

*Но малцина до схватка стигнаха.
Повечето при първа стъпка умираха.*

*А там лежи и пъшка млад
момък, с рана дълбока и
в последния си миг охка:*

– Помогнете на невестата и децата!

*Но първо България милейте
и освободете Сливница, освободете!...*

Последната глътка въздух бе
най-тежка и легна в тревата остра.

А тя обгърна душата му мирна,
и душата му в дълбок покой
привикна.

А капитан български креци
и вайка, и бди над мъжете
покойни, и турци идваха многобройни.

– Ех, всички умряха!... – заплака
вдовица

с новородено дете.

Баща му окървавен лежи в тревата
и не диша, но страда за
семейството свое, но по-голяма
мъка бе за България.

Но лека усмивка се прокрадваше
по кървавите устни, защото
той знаеше и не забравяше,
че те победиха и Сливница
освободиха!

Радостта бе голяма,
макар жертви да се стеляха по
бойната поляна.

А сърцето на всеки още туптеше
и виковете на капитаните
мълвеше, защото знаеше и не
забравяше, че България бе спасил!

*В историята наша
до Космоса и обратно
няма да стигне да ви разкажа
за всеки патриот и човек,
който обичал е България повече!*

Микаела Колева от 4. „а“ клас

ПОЖЕЛАВАМЕ ВИ

ХУБАВ ПРАЗНИК!

*Редактор: Дияна Анастасова
Със съдействието на Стефан Иванов*